

بازگشت داورزنی به خانه

سرانجام پس از مدت‌ها انتظار روز گذشته انتخابات فدراسیون والیبال برگزار شد تا این رشته بعد از یک سال بدون رییس ماندن، از بلاتکلیفی بیرون بیاید. البته همان‌طور که انتظار می‌رفت این داورزنی بود که بار دیگر صندلی ریاست والیبال را به دست آورد. داورزنی که پیش از این تجربه ۱۲ سال ریاست بر والیبال را داشته، راهی خیابان سنول شد تا ادامه موفقیت‌هایش را در وزارت ورزش و به عنوان معاون ورزش قهرمانی به دست بیاورد. اما در این سمت به اندازه کار در والیبال موفق نبود تا حالا بار دیگر در شرایطی به والیبال برگردد که این رشته چندان آرام نیست.

قرار بود ریاست مجمع والیبال را شخص وزیر ورزش برعهده داشته باشد اما در نهایت این مسئولیت به عبدالحمید احمدی معاون فرهنگی وزارت ورزش سپرده شد. در حالی که افشین داوری یکی از نامزدهای خبرساز تا پیش از روز مجمع بود، او در انتخابات حاضر نشد تا به این ترتیب انصراف خود را اعلام کرده باشد.

محمود افشار دوست و احمد سعادت مند دیگر کاندیداهای انتخابات نیز به نفع داورزنی انصراف خود را اعلام کردند. در ادامه امیر حسین منظمی هم که معتقد بود در ۱۰ دقیقه چیزی نمی‌توان گفت کناره‌گیری‌اش را اعلام کرد تا به این ترتیب رقابت بین داورزنی، بهنام محمودی و محمدرضا رشیدی دنبال شود.

رشیدی زمان سخنرانی ترجیح داد بیشتر به انتقاد از داورزنی بپردازد. همین موضوع هم باعث شد علی فتاحی دبیر مجمع به او اخطار بدهد که تنها درباره برنامه‌های مد نظرش صحبت کند. البته بهنام محمودی که به پشتوانه جوان بودن و البته منابع مالی‌اش وارد گود رقابت شده بود، گلايه‌هایش از داورزنی را هم بیان کرد. او معتقد است داورزنی در زمان ریاستش بر والیبال به نسل او توجهی نکرده است. داورزنی اما که انگار خودش هم اطمینان داشت کار سختی برای رییس شدن ندارد، برای ارائه برنامه‌هایش به پیش یک کلیپ بسنند کرد. وی در انتهای زمانی که برای بیان برنامه‌هایش داشت گفت: «تفاتی که در سال‌های اخیر در والیبال رخ داده با تلاش همه بوده است. برای ساخت آینده بهتر نیازمند کمک اعضای مجمع هستیم. به عهدی که با مردم بسته‌ایم باید وفا کنیم. والیبال ایران باید در بین چهار تیم برتر جهان و المپیک باشد. این موضوع محقق خواهد شد به شرطی که همه اعضا کمک کنند»

در نهایت همان‌طور که از قبل هم پیش‌بینی می‌شد داورزنی با کسب بیشترین آرا به صندلی ریاستش در والیبال بازگشت. در مجمع والیبال داورزنی از ۴۱ رای ماکسوزده ۲۶ رای گرفت، محمودی ۱۵ رای به دست آورد و رشیدی هم بدون رای ماند. داورزنی در حالی به والیبال برمی‌گردد که این رشته هیچ شانس‌بانی به زمانی که آن را ترک کرد ندارد. میراث‌روسی پس از او به خصوص احمد ضیایی سختی‌های زیادی را سر راه داورزنی برای تکرار موفقیت‌های گذشته قرار داده است. در هر حال المپیک نزدیک است و در حالی که خیلی‌ها دنبال کسب نتیجه تیم ملی در المپیک‌زاین بودند، فعلا در انتظار کسب سهمیه مانده‌اند. از سوی دیگر با انتخاب شدن داورزنی به عنوان رییس والیبال، بحث انتخاب جایگزین او در وزارت ورزش بار دیگر باز شد. اما مازیا ناطمی سخنگوی وزارت ورزش و جوانان اعلام کرد که به زودی جایگزین داورزنی از سوی وزیر ورزش معرفی خواهد شد. ناطمی درباره اسامی مطرح شده برای پست معاون قهرمانی وزارتخانه عنوان کرد: «تمامی موارد را تکذیب می‌کنم و گمانه‌زنی رسانه‌ها و برخی محافل ورزشی است و به هیچ عنوان درباره آنها صحبتی نشده است و قطعاً نظر نهایی با خود وزیر خواهد بود و ظرف روزهای آینده اعلام می‌کنیم.»

همچنین شنیده می‌شود داورزنی و افشار دوست که رابطه نزدیکی با هم دارند توافقاتی با یکدیگر داشته‌اند که طبق آن اگر داورزنی به ریاست برسد، افشار دوست هم به سمت دبیری خود برمی‌گردد.

دردسر مشترک کالدرون و ویلموتس

دفاع زمانهات را بشناس!

تیم ملی مارک ویلموتس و پرسپولیس گابریل کالدرون تا امروز با یک مشکل مشابه دست و پنجه نرم کرده‌اند. سرمر بیان جدید این تیم‌ها، هنوز نتوانسته‌اند ترکیب دفاعی‌شان را شناسایی کنند و این اتفاق، سهم مهمی در لغزش‌های گاه‌وبیگاه آنها داشته است. همه تیم‌های موفق در دنیا، معمولاً در قلب دفاعی کم‌ترین تغییر ممکن را تجربه می‌کنند. انتخاب مدافعان ثابت برای دیدارهای متوالی، همان اتفاقی است که باید در این دو تیم نیز رخ بدهد. اتفاقی که تا امروز نشانه‌ای از آن در پرسپولیس و تیم ملی دیده نمی‌شود.

جلالی کمی طولانی‌تر شد اما کالدرون این بار زوج کنعانی و انصاری را مورد آزمایش قرار داد و شجاع را در یک تصمیم عجیب، به سمت راست خط دفاعی فرستاد. تیمی که فصل گذشته با همین نفرات صاحب یکی از بهترین خطوط دفاعی لیگ بود و به سختی از حریر گل می‌خورد، حالا در فقدان هماهنگی میان نفرات دفاعی، به‌سادگی در بازی‌های بزرگ تسلیم می‌شود. قرم‌ها در همین نیم‌فصل از تیم‌های

ثبات گمشده، یکی از دلایل مهم تزلزل در خط دفاعی تیم ویلموتس به شمار می‌رود. این اتفاق در پرسپولیس نیز کاملاً به چشم می‌آید. گابریل کالدرون هنوز نتوانسته دو بازیکن ثابت و بدون تغییر را برای قلب دفاع تیمش انتخاب کند و آنها را به‌اوج هماهنگی برساند. این مربی، فصل را با زوج شجاع خلیل‌زاده و سیدجلال حسینی آغاز کرد. پس از چند هفته محمدحسین کنعانی‌زادگان جای جلال حسینی را گرفت. غیبت

کنند. مجید حسینی در جریان همان مسابقه، به حریر پناالتی داد و همان پناالتی، شروع نتایج نامیدکننده مرد بلژیکی با تیم ملی بود. ویلموتس در مسابقه بعدی دست به کار شد و به جای مجید حسینی، مرتضی پورعلی‌گنجی را امتحان کرد. مرتضی هم مادر خشان نبود و از روزهای اوج فاصله داشت. بعید نیست سرمربی تیم ملی در بازی بعدی، دوباره به قلب دفاع دست‌بزند و ثابت‌را از این بخش از ترکیب تیم ملی بگیرد. این

آریا رهنورد

شکست‌های تیم ملی در زمین بحرین و عراق، با دوزخ دفاعی متفاوت رقم خورد. ایران برابر بحرین، مجید حسینی و محمدحسین کنعانی‌زادگان را در قلب دفاع داشت. بازیکنانی که سبک بازی‌شان نسبتاً شبیه به هم به نظر می‌رسد و طبیعتاً نمی‌توانند مکمل‌های دفاعی خوبی برای هم باشند و وظایف‌شان را به خوبی با هم تقسیم

سوزه روز

پرسپولیس و نفت مسجدسلیمان، جمعه با هم روبه‌رو می‌شوند

دوستان و دشمنان تساوی!

تیم ملی کشورش بوده است. خود کالدرون نیز باید یک جلسه محرومیت را پشت سر بگذارد و به همین خاطر در دیدار روز جمعه، در کنار زمین حضور نخواهد داشت. پرسپولیس فصل گذشته با شکست دادن تیم مهدی تار تار، جشن قهرمانی گرفت و حالا در این فصل دوباره با این مربی برخورد می‌کند. نفت مسجدسلیمان اما با تیم پیشین تار تار، تفاوت‌های زیادی دارد. نفت یکی از دو تیم بدون شکست این فصل لیگ برتر به‌شمار می‌رود. تیمی که فراتر از حد انتظار ظاهر شده و تا امروز، غافلگیرکننده‌ترین تیم لیگ بوده است. بزرگ‌ترین تفاوت دو تیم در علاقه به نتیجه «تساوی» خلاصه می‌شود. پرسپولیس در این فصل تنها یک مساوی را تجربه کرده اما نفت مسجدسلیمان، رکورددار تساوی در این فصل به‌شمار می‌رود. نفت در ۱۰ هفته گذشته، هشت تساوی را تجربه کرده و حالا دیگر استاد بدون رقیب رسیدن به این نتیجه محسوب می‌شود. بعید به نظر می‌رسد که این تیم، جدال چندان پرگلی از آب‌در بیاید. چرا که هر دو تیم، خطوط دفاعی نسبتاً خوبی را در اختیار دارند. با توجه به وضعیت اینترنت، نگرانی‌های زیادی در مورد بلیت‌فروشی این بازی مطرح می‌شود. حتی این احتمال وجود دارد که بازی بدون حضور تماشاگرها برگزار شود.

بر خلاف بسیاری از دیدارهای هفته یازدهم لیگ برتر، مسابقه پرسپولیس و نفت مسجدسلیمان لغونشده است. به نظر می‌رسد این مسابقه نیز به خاطر شرایط موجود، برگزار نشود اما ظاهر ادو تیم قرار است در همان ساعت تعیین شده در آزادی به مصاف هم بروند. تعطیلات دیدارهای ملی به پایان رسیده و حالا لیگ برتر دوباره به زندگی برمی‌گردد. تیم کالدرون که با پیروزی به استقبال این تعطیلات رفته بود، حالا خودش را برای دیدار با یکی از سرسخت‌ترین تیم‌های این فصل لیگ برتر آماده می‌کند. با توجه به اختلاف تفاضل گل با سپاهان، قرم‌ها حتی در صورت پیروزی در این دیدار نمی‌توانند به رده دوم جدول برسند اما این فرصت را دارند که با سپاهان هم امتیاز شوند و اجازه دهند که استقلال این هفته را در رده‌های بالاتر از آنها تمام کنند. پرسپولیس این فصل در ورزشگاه آزادی، پارس جنوبی، صنعت نفت، استقلال و پیکان را شکست داده، برابر ماشین‌سازی متوقف شده و روبه‌روی سپاهان شکست خورده است. آخرین تجربه بازی آنها در آزادی تا امروز، به روز رقم خوردن پناالتی چیپ علی علیپور و التهاب سکوها برمی‌گردد. قرم‌ها در این بازی مطابق بسیاری از هفته‌های فصل، فشار رسن را در اختیار ندارند. بازیکنی که این فصل بیشتر از تیم باشگاهی‌اش، در خدمت

نمی‌دهند حقایق باشگاهداری در ایران، واضح به نظر برسد. اصلاً مهم نیست که چه تیمی بیشتر هزینه کرده است، اصلاً مهم نیست که کدام تیم به چه بازیکنی آپشن قرار داد بیشتری بخشیده است، آنچه اهمیت دارد، مدیریت این هزینه برای رسیدن به نتایج مطلوب است. تیمی که با قرار دادهای گرانقیمت نتیجه نگیرد و جامی به دست نیآورد، باید به اشتباهش پی ببرد و مسیرش را عوض کند. کاش باشگاه‌های فوتبال ایران به جای جنگیدن با یکدیگر، کمی اتحاد از خودشان نشان می‌دادند و بر سر مسائلی مثل حق پخش تلویزیونی می‌جنگیدند. همین داستان حق پخش به نتایجی می‌توانست همه تیم‌های لیگ برتری را اثر و تمند کند.

سپاهان و پرسپولیس «خصوصی» نیستند. هر دو از منابع دولتی و پول بیت‌المال تغذیه می‌کنند و هر دو به جای قرار دادن انگشت اتهام برای «سپاهان کم‌هزینه» حرف می‌زند. در نقطه مقابل این دعوای، باشگاهی وجود دارد که متخصص خرید خارجی‌های بنجل است. باشگاهی که به مهره کم‌ارزشی مثل جونپور براندانو، رقمی نجومی پرداخت کرده و اساساً در پول هدر دادن، کم‌نظیر به نظر می‌رسد. هیچ اشکالی ندارد که ستاره‌هایی مثل بیرانوند، پول زیادی از باشگاه دریافت کنند. چرا که آنها در حساس‌ترین روزها به کمک تیم می‌آیند و گره‌های زیادی را باز می‌کنند. پرداخت رقم سنگین به مهره‌هایی مثل براندانو، چیزی به جز اتلاف منابع مالی نیست.

بیم‌های دیگری معطوف کنند. امیرقلعه‌نویی نیز در فصل گذشته، چنین نقشه‌ای را در پیش گرفته بود و دانما از رقبای «صد میلیاردی» برای «سپاهان کم‌هزینه» حرف می‌زند. در نقطه مقابل این دعوای، باشگاهی وجود دارد که متخصص خرید خارجی‌های بنجل است. باشگاهی که به مهره کم‌ارزشی مثل جونپور براندانو، رقمی نجومی پرداخت کرده و اساساً در پول هدر دادن، کم‌نظیر به نظر می‌رسد. هیچ اشکالی ندارد که ستاره‌هایی مثل بیرانوند، پول زیادی از باشگاه دریافت کنند. چرا که آنها در حساس‌ترین روزها به کمک تیم می‌آیند و گره‌های زیادی را باز می‌کنند. پرداخت رقم سنگین به مهره‌هایی مثل براندانو، چیزی به جز اتلاف منابع مالی نیست.

اتفاق روز

مروری بر مصاحبه‌های زشت دو مدیر

دعوای زرگری!

هفته پیش بود که مدیرعامل سپاهان در یک اظهار نظر عجیب و غیر مرتبط با مسئولیتش، دست روی آپشن‌های ۵۰ میلیاردی قرارداد ۶ بازیکن پرسپولیس گذاشت. مطرح کردن چنین صحبتی در این مقطع از فصل، کمی عجیب به نظر می‌رسید. بلافاصله پرسپولیس‌ها نیز دست به کار شدند و با کلی گویی، تلاش کردند تا پاسخ مدیرعامل باشگاه رقیب را بدهند و این تیم را متهم به بستن قراردادهای نجومی کنند. در این دعوای زرگری، «فوتبال» عملاً نقشی ندارد. یک طرف ماجرا، سپاهانی‌ها هستند که